

РЕШЕНИЕ

№ 1797

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 19.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **11182** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК.

Образувано е по жалба на Н. читалище „Р.-1921г.” [населено място] срещу заповед № 03-РД/2615 от 27.09.2012г., издадена от Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” по заявление 24/322/00755 по мярка „Обновяване и развитие на населените места” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. /ПРСР/. Жалбоподателят чрез председателя на читалището изтъква, че тълкуването на националното законодателство относно предоставяне на право на строеж върху обекти – публична общинска собственост е неправилно. Излагат се и съображения, че Наредба № 24 от 29.07.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Обновяване и развитие на населените места” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. /ПРСР/ противоречи на Закона за собствеността. Поради това жалбоподателят моли оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът - Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” не взема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ГПК във вр.чл.144 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 25.06.2012г. пред областната дирекция на ДФЗ – Стара З. е подадено заявление от Н. читалище „Р.-1921г.”, [населено място] за подпомагане по мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места” от Програмата за развитие на селските райони за

периода 2007-2013г. по образец приложение № 3 към Наредба № 24 от 29.07.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Обновяване и развитие на населените места” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г./Наредбата/. Проектът е в размер на 382 879,87 лв за ремонт на читалището.

Към заявлението е приложено решение №152 от 06.11.2000г. на Общински съвет М. за отстъпване на безвъзмездно право на ползване на Н. читалище „Р.” [населено място] върху част от недвижим имот – публична общинска собственост, актувана с акт № 517/01.06.1996г. - сграда, построена в парцел III, кв.16 по плана на [населено място]. С решение № 150 от 31.05.2012г. на Общински съвет М. е учредено безвъзмездно право на строеж за срок от 7 години в полза на Н. читалище „Р.-1921г.”, [населено място], по отношение на двуетажна масивна сграда в УПИ № II-333, кв.16 по плана на [населено място], собственост на [община], подробно описан в Акт за публична общинска собственост № 517/01.06.1966г. Издадено е разрешение за строеж № 40/13.06.2012г. на главния архитект на [община] в полза на читалището за ремонт на покрив, подмяна на дограма и топлоизолация на фасадни цени на сградата на читалището. Представен е акт № 32 за публична общинска собственост на читалищната сграда в Дъбово от 28.05.2012г. Към преписката са приложени скици и одобрени инвестиционни проекти, конструктивно становище, обяснителна записка, договори за проектантски и консултантски услуги, договор с изпълнител на строежа, количествено-стойностна сметка, декларации и други изискуеми по Наредбата документи. Видно от обяснителната записка, проектът предвижда ремонт на покрива, включително частична подмяна на изгнили ребра от покривната конструкция, смяна на дограма, топлоизолация, изграждане на рампа за инвалиди, подмяна на подови настилки, изкърпване на мазилки, цялостно прешпакловане и боядисване с латекс, поставяне на декоративни орнаменти на част от вратите и прозорците. Съгласно конструктивното становище, издадено от инженер конструктор с пълна проектантска правоспособност, проектът за ремонт на читалището не променя натоварването и не засяга конструктивни елементи.

След извършените проверки за допустимост и документална проверка на кандидата, от страна на ОД на ДФЗ Стара З. са издадени работни и контролни листа, а на 25.07.2012г. и отчет на съответствието, съгласно който проектът съответства на критериите за допустимост.

С уведомително писмо изх. № 01-2600/7557 от 27.08.2012г. на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” са установени непълноти и неясноти в 15 точки и са изискани допълнителни документи. В т.6 от писмото е посочено, че разрешение за строеж № 40/13.06.2012г. не е влязло в сила, в т.7 – че липсва документ за собственост на името на кандидата или учредено право на строеж върху имота, ако е собственост на друго лице, изложени са разсъждения в т.8, че върху имот - публична общинска собственост не може да се учредява право на строеж. Във връзка с писмото председателят на читалището е изложил отговори и обяснения.

С оспорената заповед № 03-РД/2615 от 27.09.2012г., издадена от Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” е отказано финансиране на заявлението на Н. читалище „Р. – 1921г”. Изложени са мотиви, че не е допустимо учредяване на право на строеж върху имот - публична общинска собственост, че липсва документ за собственост на името на кандидата или договор за учредено право на строеж върху имота, поради което той няма качеството на възложител. Като правно основание са посочени

нормите на чл. 28, ал.1, т.1 и 3 вр. чл. 26, ал.7 от Наредба № 24/2008г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на О. на ЕС /чл.11а от закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз”.

По силата на чл.15 от Регламент (ЕО) №1698/ 2005г. на Съвета Европейският фонд за развитие на селските райони (ЕФРСР) осъществява заложените в чл.4 цели, чрез Програми за развитие на селските райони на държавите-членки за периода 2007-2013г., които подлежат на одобрение от Европейската Комисия – чл.18, т.4. На това основание Министерски съвет приема Програма за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. Като част от Програмата са предвидените мерки за подпомагане на селските райони, сред които е и мярка 322 „Обновяване и развитие на населените места” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013г. ПРСР е приета с Решение на Европейската Комисия от 19.02.2008г. и от този момент е правно задължение за България като държава-членка.

Съгласно чл. 17 от Наредба № 24/2008г., проектите се изпълняват на имоти - собственост на кандидата, или в случай на проекти, изпълнявани на имот, който не е собствен, кандидатът представя: 1. документ за ползване върху имота за срок не по-малък от шест години от датата на подаване на заявлението за подпомагане в случай на кандидатстване за разходи за закупуване и/или инсталиране на нови машини, оборудване и съоръжения и/или обновяване на сгради и/или помещения, за които не се изисква разрешение за строеж в съответствие със Закона за устройство на територията (ЗУТ); 2. документ за учредено право на строеж върху имота за срок не по-малък от шест години от датата на подаване на заявлението за подпомагане в случай на кандидатстване за строително-монтажни работи, за които се изисква разрешение за строеж в съответствие със ЗУТ.

Основателни са доводите на жалбоподателя, че разпоредбата на чл.17, ал.1 т.2 от Наредба №24/2008г. противоречи на нормативни актове от по-висока степен. Съгласно чл.63 от Закона за собствеността, правото на строеж се учредява върху незастроена земя, като лицето, на което е учредено вещно право, става собственик на постройката след извършване на строежа. Практиката по вещни спорове е константна, че не може да се учреди право на строеж върху вече изградена постройка. От момента на реализиране на постройката, правото на строеж се трансформира в

право на собственост върху изграденото. Следователно, не е възможно собственикът да учреди право на строеж върху сградата, в която се помещава читалището, тъй като тази сграда е отдавна построена. От друга страна, с извършването на ремонтни дейности обемът на изграденото не се променя, не се извършва надстрояване или пристрояване, поради което не е налице необходимост да се учредяват ограничени вещни права при всеки текущ или основен ремонт. Изисквайки документ за учредено вещно право на строеж за всички СМР, за които е необходимо издаване на разрешение за строеж, Наредбата влиза в противоречие с разпоредбите на ЗУТ и с чл. 63 от Закона за собствеността. Не е съобразено със ЗС и изискването документът за учредено право на строеж върху имота да е за срок не по-малък от шест години от датата на подаване на заявлението за подпомагане. Учредяването на право на строеж не може да се извършва със срок. Разпореджането с ограничени вещни права по принцип има постоянен характер. Извършването на разпореджането в изискуемата от закона форма поражда транслативен ефект, като съответното ограничено вещно право се извежда от патримониума на собственика и преминава в патримониума на титуляра на правото на строеж дефинитивно. С реализирането на ограниченото вещно право, суперфициарният собственик става собственик на постройката. Поставянето на изискване за срок при учредяване на правото на строеж от страна на автора на подзаконовия нормативен акт демонстрира липса на основни познания по вещно право. Разпоредбата на чл. 67 ЗС предвижда един петгодишен срок, но той е свързан с изтичане на погасителната давност за реализиране на вече учредено право на строеж.

Изложените от ответника съображения, че върху имоти – публична общинска собственост не могат да се учредяват ограничени вещни права, не са съобразени със закона. Съгласно чл. 7, ал.2 ЗОС имоти - публична общинска собственост, могат да се обременяват с ограничени вещни права в случаите, определени със закон. §4 от ПЗР на Закона за народните читалища предвижда възможност на народните читалища по реда на Закона за общинската собственост безвъзмездно да се отстъпва право на ползване върху сградите и другите недвижими имоти, предоставени им до влизане в сила на този закон от държавата и общинските органи за читалищни нужди. Правото на ползване се погасява с прекратяването на читалището.

Няма спор, че сградата на читалището е публична общинска собственост. Следователно, предвидено е изпълнение на проекта върху имот, който не е собственост на читалището. Жалбоподателят разполага с изискуемия по смисъла на чл. 17, ал.1 т.1 от Наредбата „документ за ползване“, доколкото в самата наредба не е конкретизирано за какъв именно документ става въпрос, а ползването може да бъде както елемент на вещното право, така и фактическо състояние. Ползване на имота осъществяват и владелецът, и държателят, и наемателят. Няма спор по делото, че сградата на читалището се ползва от самото читалище от 1921г., като представеното решение на Общинския съвет на [община] удостоверява изричното волеизявление на собственика да предостави ползването на имота на жалбоподателя. Редакцията на текста на чл. 17, ал.1 т.1 не изисква учредяване на право на ползване върху имота, а само наличие на документ за ползване, което е доста по-широко понятие.

Към преписката е налице разрешение за строеж, издадено на жалбоподателя за ремонт на покрив, подмяна на дограма и топлоизолация на фасадни стени на сградата на читалището, издадено от главния архитект на [община]. Разрешението за строеж е влязъл в сила индивидуален административен акт. Преценката на кого да се издаде разрешение за строеж и дали жалбоподателят е сред лицата, които имат качеството

възложител по смисъла на ЗУТ е изцяло от компетентността на издадателя на акта, а след като този акт е издаден и влязъл в сила, всички държавни органи са длъжни да се съобразят с него. Ответникът е административен орган със специална компетентност, която в случая се изчерпва с предоставените му от Наредба №24/2008г. правомощия. Изпълнителният директор на ДФЗ не е компетентен нито по тази наредба, нито по силата на който и да е нормативен акт да преценява законосъобразността на индивидуални административни актове, особено на влезли в сила такива. Ответникът е длъжен да зачете правата, които произтичат за жалбоподателя от издаденото разрешение – а именно правото да извърши строителните дейности, описани в него. По изложените съображения жалбата е основателна. Оспорената заповед следва да бъде отменена, а преписката – върната на административния орган за произнасяне по подаденото заявление в съответствие с дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № 03-РД/2615 от 27.09.2012г., издадена от Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”

ВРЪЩА преписката на административния орган за произнасяне в съответствие с дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ